

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

สำคัญที่หัวหน้า

นี่เราก็ได้พูดให้ท่านนายกทราบตั้งแต่วันท่านไปเยี่ยมเราว่า การช่วยชาติบ้านเมืองนี้สุขภาพเราอ่อนลงมากแล้ว การเปิดบัญชีรับบริจาคตามปกติที่เปิดมาแล้วนั้น ถือเป็นปกติ เปิดไว้ตามเดิม แต่เรื่องของเราที่ทำหน้าที่จริง ๆ ได้แก่การไปเทศน์ในที่ต่าง ๆ ตามคำนิมนต์ของงาน ที่นี้ธาตุชั้นที่เราอ่อนลง ๆ เราก็จะขอผ่อนอันนี้ไปเลย จะตัดขาดจริง ๆ ยังไม่ได้ ถ้าขาดจริง ๆ ก็ประหนึ่งว่าขาดทั่วประเทศไทย อย่างนั้นนะ การเทศน์ว่าการนี้เราจะรับให้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น นอกจากนั้นเราก็ขอผ่าน ๆ เพื่อพักผ่อนร่างกายเรา พูดอย่างนั้นกับท่านนายก ท่านนายกเห็นว่ายังไง หลวงตาว่าอย่างนั้นแหละ สุขภาพมันเป็นอย่างนี้แหละ เหตุการณ์บ้านเมืองก็เรียกว่าเป็นไปด้วยความราบรื่นดีงามทุกอย่าง ตั้งแต่พี่น้องชาวไทยเราช่วยกันฟื้นฟูขึ้นมา ก็เห็นว่าเป็นความราบรื่นดีงามสมควรที่จะลดหย่อนผ่อนผันในสิ่งจำเป็นคือธาตุชั้นของเรา เกี่ยวกับการเทศน์ว่าการลดได้บ้างแล้ว เราก็ว่าอย่างนั้น การเทศน์นี้จะไม่รับในที่ทั่วไปเหมือนอย่างแต่ก่อน เราจะรับให้เท่าที่จำเป็น ๆ จริง ๆ เราบอกอย่างนั้น ท่านนายกจะเห็นว่ายังไง ก็เรียนถามท่านแหละ

ท่านก็ว่า โอ้ เรื่องธาตุเรื่องชั้นนี้ก็ไม่ทราบจะคัดค้านได้ยังไง เพราะมันเป็นอยู่กับทุกคน แน่ะ ก็พูดมีเหตุมีผลใช้ใหม่ละ เป็นอันว่าไม่คัดค้าน แล้วส่วนอื่นละ เราก็บอกว่าส่วนอื่นไม่มีอะไร แล้วการเปิดบัญชีไว้รับบริจาคของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศนี้มีข้อบังคับ มีกฎหมายบ้านเมืองอะไรขัดข้องกันกับเรื่องการเปิดบัญชีนี้ไว้ตลอดไปหรือไม่ ท่านบอกว่าไม่มีอะไรขัดข้อง เพราะเมืองไทยเราก็ต้องการอย่างนั้นอยู่แล้ว แน่ะ ก็ยิ่งเปิดทางออกไปอีก ตกลงก็พูดกันเพียงเท่านั้น ท่านบอกวาก็เห็นความจำเป็นของหลวงตา ธาตุชั้นอยู่กับทุกคน เป็นยังไงก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามธาตุตามชั้น เรียกว่าไม่มีอะไรคัดค้านได้ พอลงไปคนก็รู้แหละ อยู่ข้างบนก็รู้แล้ว ลงไปนั้นก็รู้กันอีก ว่าต่อไปนี้หลวงตาท่านจะงดการช่วยชาติแล้วนะ ท่านกลับขึ้นอย่างนั้น ต่อไปนี้หลวงตาเราจะงดการช่วยชาติแล้วนะ พูดรวมไปหมดเลยละซิ คนก็เอากันใหญ่ที่นี่ ไปใหญ่เลยนะ อย่างนั้นนะ ที่นี้เลยนิมนต์ย่าเข้ามา ๆ เห็นไหมละ เป็นอย่างนั้น

การพูดเหล่านี้เราเชื่อนายกว่าเป็นผู้ที่คิดอ่านเรียบร้อยแล้วถึงพูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่อธิบายอะไรในคำนี้ เข้าใจไหม ท่านพูดอย่างนี้มีความหมายอะไร ๆ บ้าง ท่านถึงมากระตุกเอาอย่างนั้นที่เดียวเลย ที่นี้คนก็ฮือกันใหญ่ เพียงกระดิกเท่านั้นเอาแล้วเริ่มแล้ว จะทำยังไงละ คนก็ฮือฮา ๆ กัน เราก็ได้ชี้แจงตามนี้ ชี้แจงกับท่านนายก

เราบอกการเทศนาว่าการเราจะลดลงเป็นลำดับตามธาตุชั้นของเรา เราช่วยมานี้ก็ร่วม ๔ ปีแล้ว หนักมาก ท่านก็บอกไม่ทราบจะเอาอะไรขัดข้อง เพราะธาตุชั้นนี้เป็นความจำเป็นอยู่กับทุกคน ท่านพูดถูกต้องดี ตกลงว่าท่านก็ไม่ขัดข้อง แต่ออกไปบอกว่า หลวงตาของเราจะหยุดการช่วยชาติแล้วนะ เลยกะตุกคนทั้งประเทศเลยที่นี้ ที่นี้ก็ฮือใหญ่ละซี เรื่องราวมันขึ้นตรงนี้ละ ตรงที่นายกเรากะตุกขึ้นบั้งนี้ เราก็ก็นึกถึงความมุ่งหมายของท่าน แต่เราก็ก็นึกค้ำค้ำพูดเช่นนี้ เป็นคำพูดที่เหมาะสมสำหรับท่าน อุบายของท่านเอง เราไม่ไปคัดค้าน

อย่างนี้จะทำไป เพียงแยะขึ้นเท่านั้นกระเทือนไปหมดทั่วประเทศไทยแล้ว เพียงท่านแยะเท่านั้นกระเทือนไปหมดแล้ว นี่จึงจำเป็นได้ดูได้ไกลอยู่อย่างนี้จะทำอย่างไร ถ้าธรรมดาเราไม่เอาอะไรแหละ การเทศนาว่าการสอนพระมาตลอดตั้งแต่พระมาอยู่ด้วย เทศน์อบรม เว้นแต่ที่เราไม่อยู่ ถ้าเราอยู่แล้วปกติก็ต้องประชุมประมาณสัก ๗ วัน ๘ วัน หรือว่า ๑๐ วันประชุมที่หนึ่ง ๆ ตลอด ประชุมพระเราเรื่อย ๆ พออายุ ๘๐ แล้วหยุดเลย หยุดก็หยุดขาดเลยไม่เอาเลย อย่างนั้นนะ ที่นี้บ้านเมืองก็เป็นอย่างนี้ขึ้นมาถึงได้พลิกใหม่ เมื่อธาตุชั้นพอพลิกได้ก็ต้องพลิก พลิกใหม่ ถึงได้ช่วยพี่น้องชาวไทยมาร่วม ๔ ปีนี้แล้ว ที่นี้ก็ละลาเวทีละ นายกก็กระตุกหลวงตาทกเวทีไปเลย ไม่ได้ว่าจะละเวทีนะ หลวงตาทกเวทีไปเลย คนก็รู้มใหญ่ละซี เรื่องราวก็เป็นอย่างนั้นจะทำไม

นี่ก็จะติดต่อกันไปแล้ว อย่างวัดสุทธาวาสก็ไปไม่ได้แล้ว วัดสุทธาวาสเป็นวัดที่เราเทิดทูนตลอดมา เราไม่เข้าไปเกี่ยวข้องตั้งแต่ตอนเอาเหรียญ เอาพระพุทธรูป เอารูปครูบาอาจารย์ ของคลัง ๆ มาไว้ที่หน้าพิพิธภัณฑ ซึ่งผิดความมุ่งหมายอย่างยิ่งทีเดียว พอเราทราบ เขาก็ไม่มาไหนนะ ก็ต้องมาหาเรานี่แหละ เรื่องไม่ไปไหนนะ เรื่องราวมันเกิดขึ้นอย่างนั้น โกลาหลอลหม่านในจังหวัดสกลนคร ประชาชนเขาไม่พอใจ มาทำอย่างนี้ขัดกันมากกับอุบายวิธีการและวัดนี้ดำเนินมาด้วยกรรมฐาน สงบงบเงียบ หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ เป็นผู้มาสร้างวัดนี้ เขายกขึ้นแล้วนะ มีแต่ความสงบงบเงียบเป็นศีลเป็นธรรม แต่พอสร้างพิพิธภัณฑขึ้นเรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีความมุ่งหมายจะให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมมากมาย แล้วทำไมเรื่องจึงมาเป็นอย่างนี้

สมภารละซี เอาเหรียญเอาอะไรมาขายเคลื่อนอยู่ที่หน้าพิพิธภัณฑ เขาก็มาฟ้องร้องเรา ประชาชนทางสกลนคร ว่าเวลานี้ดูไม่ได้เลย เข้าไปเห็นแต่สินค้า ขายพระขายเหรียญขายครูบาอาจารย์เต็มหน้าพิพิธภัณฑเลย แม่ชีก็ไปอีกแบบหนึ่ง พระก็ไปอีกแบบหนึ่ง ขึ้นแล้วที่นี้ เข้าไปดูไม่ได้ว่างั้น ก็มองเห็นแต่หลวงตาองค์เดียว คนอื่นจะแก้ไม่ตก มาขอนิมนต์เราไปดูเหตุการณ์ จะได้เห็นทันทีว่างั้น เราก็ก็นึกไปดู ก็เป็นอย่างนั้น นี่

ละเรื่องรวมนั้น ก็ได้ว่ากันอย่างเต็มเหนี่ยวเหมือนกัน ไม่มีใครค้านเราได้เลย ยกเลิกเบิกหนีหมดเลย ไม่นานเข้ามาอีก เอาอีก อย่างนั้นนะ

พอถึง ๒ ครั้งแล้วเราก็เลยเลิก ที่นี้ไม่พูดแหละ ไม่เอาไม่เข้าไปเลยวัดสุทธาวาสเป็นเวลาหลายปีเหมือนกัน ใครมาบอกมาเล่ายังงี้ก็แล้วแต่ท่านทั้งหลายเถอะ เราก็พูดเอง ใครก็เห็นด้วยกันแล้ว เหตุผลโลกที่พูดก็มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มีใครคัดค้านต้านทาน ชาวเมืองเห็นด้วยทั้งเมืองแล้วจะให้ว่ายังไง เรื่องเหล่านั้นมันก็เป็นเรื่องของผู้นำด้านเราก็ว่าอย่างนี้ เราก็ไม่ไปเลย สุดท้ายเขาก็ยกขบวนชดกันละซี พอเราไม่เข้าเท่านั้น ไม่เข้าวัดนี้ไม่เข้าจริง ๆ เราถ้าว่าอะไรจริงทุกอย่างนี่นะ ว่าไม่เข้า ไม่เข้าเลย เขานิมนต์ไปในงานเทศน์ต่าง ๆ ไม่ตอบจนกระทั่งจดหมาย ไม่ตอบเลย อย่างที่จดหมายมางานประจำปี ๆ เขานิมนต์ ไม่ตอบเลย จดหมายก็ไม่ตอบ เจ้าของก็ไม่ไป

ที่นี้เขาก็ยกขบวนกันแห่กันไป เรียกว่าเขาขับไล่ นั่นเองจะเป็นอะไรไป นั่นนะบทเวลาเอาจริง ๆ ไม่มีทางไป เขายกขบวนไปขับไล่ ตกลงก็ได้หนีละซี ไม่นี่ไม่ได้คนทั้งเมืองเขาไม่พอใจ มาทำลายวัดทำลายวาทำลายศาสนา เขาก็ว่าตรง ๆ เลย ตกลงเขาขับไล่ ไม่พอใจให้อยู่ ตกลงเลยหนีไป พอหนีไป ตั้งเจ้าอาวาสวัดไหนมาเราก็ฟังเสียงเสียก่อน ตั้งเจ้าอาวาสมาให้หัวหน้ามาอยู่ เราก็คอยฟังเสียงจะเป็นแง่ไหน ๆ จนกระทั่งสงบเรียบร้อยทุกอย่าง เห็นว่าเป็นธรรมแล้ว เจ้าคุณปัจจุบันนี้ท่านมาเป็นเจ้าอาวาส รู้สึกทุกสิ่งทุกอย่างสงบเรียบร้อย เราเลยด้อม ๆ เข้าไปดู ที่นี้ด้อม ๆ นะ ควรเผ่นก็จะเผ่น เข้าไปเห็นว่าเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่นั้นต่อไปเราจึงเข้าอีกนะ เข้ามาตลอดนี่ละ

นี่ท่านมานิมนต์ ถ้าเราว่างเราจะต้องไปแน่ ๆ เป็นอย่างนั้นละ เรื่องราววัดสุทธาวาสไม่ใช่เล่น ๆ เราก็เดือดร้อนเหมือนกัน อะไร ๆ ก็มาถึงเรา ๆ ไม่ไปไหน คนทั้งเมืองก็มาหาเราคนเดียวจะว่าไง ให้เราไปชำระเรื่องราว เพราะเรื่องราวมันก็อุจาดบาดตาเหลือประมาณ ดูหน้าพิพิธภัณฑน์มีแต่เหรียญแต่อะไรขายเกลื่อนเต็มไปหมด ดูไม่ได้ว่านั่นเถอะนะ จนกระทั่งถึงชาวเมืองเขาดูไม่ได้ เขาถึงได้วิ่งมาหาเรา จากนั้นเราก็พูดอย่างนั้น ไปดูแล้วมันก็นำด้านอย่างว่า เวลาไปไม่มีอะไรคัดค้าน ยอมหมด พอมาก็เริ่มเข้าไปอีก เหมือนจอกแหม่นมันเริ่มเข้ามาปิดน้ำนั่นแหละ ถึงสองครั้งเราเลยไม่ไป ว่าอะไรเฉยเลยไม่เอา ก็เลยถูกขับไล่ ชาวเมืองนะขับไล่ ไม่ใช่ธรรมดา เขาไม่พอใจเพราะไปทำอย่างนั้น จากนั้นมาแล้วก็เรียบร้อย

นี่ถึงพูดเรื่องจตุรรมก็เป็นอย่างนี้ เอะอะก็มาหาหัวหน้า ๆ ละซี ที่วัดสุทธาวาสประหนึ่งว่า เขาก็จะถือเราเป็นหัวหน้าองค์หนึ่งสำคัญที่ลดจากพ่อแม่ครูจารย์มันลงมา เพราะงานทุกอย่างเกี่ยวข้องกับเราตลอด ๆ อย่างสร้างพิพิธภัณฑน์ก็เหมือนกัน เขาก็มาขอให้เราเป็นประธาน เราก็รับทันทีเลยด้วยความเทิดทูนพ่อแม่ครูจารย์มัน เรื่องราวก็

เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อยทุกอย่าง เวลาทำลงไปแล้วเรื่องอันนี้มันก็ขึ้นมา เรื่องหารายได้หาผลประโยชน์ เราเลยเลิก หนี จนกระทั่งเขาขับไล่กันเราถึงได้กลับไปอีก อะไรมันก็วิ่งมาที่นี่ ๆ จะว่าไง

อย่างวัดอุดมสมพร วัดครูจารย์ฝั้น นั่นก็เหมือนกัน นั่นพระนะมา วิ่งมาหาเรา ไม่มีที่ไหนที่จะระงับเหตุการณ์ได้นอกจากท่านอาจารย์กับท่านอาจารย์ฝั้นเท่านั้น มาหาเรา เราก็กินหาท่านจริง ๆ เรื่องก็เงียบไปเลย อย่างนั้นแล้ว มาที่นี่จะไม่ไปไหน สุทธาวาสก็มานี้ วัดอุดมสมพรก็มานี้ จึงว่าหัวหน้าสำคัญอยู่นะ อย่างผู้ใหญ่ในกรุงเทพที่จะสร้างพิพิธภัณฑท์ให้หลวงปู่ชาวนี พิพิธภัณฑท์นี้เงินพอแล้วทุกอย่าง อะไรวะ ก็พอหมด แล้วยังมีมานิมิตเราไปเป็นประธาน เราก็กินไปบ้าง เป็นประธานอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรบกพร่อง เงินก็พอเรียบร้อยแล้ว แล้วจะให้ไปเป็นประธานอะไร เขาพูดมาเราก็กินหยุดชะงักเลย เขามีเหตุผลเหนือเรา โอ๊ย เรื่องเงินเรื่องทองไม่มีอะไรสำคัญยิ่งกว่าประธานนะท่านอาจารย์ เรื่องประธานนี้ครบหมดเลย ถ้าไม่มีประธานเสียอย่างเดียว สิ่งเหล่านั้นไม่มีความหมาย

เราก็กินก็ถึงพิพิธภัณฑท์หลวงปู่ฝั้นทันที เพราะหลวงปู่ฝั้นเราเป็นกันชนเป็นประธาน โห มีแต่เขาโคง ๆ ไม่ใช่เล่น ๆ มาพึดกัน เราก็กินกันชนเข้าตีแตกกระจาย ๆ เรียบร้อยไปโดยลำดับ ตีแตกกระจายเรียบร้อยโดยลำดับ จนกระทั่งเรียบร้อยสมบูรณ์แบบ นั้น พอมาพูดถึงเรื่องประธานเป็นสำคัญนะท่านอาจารย์ อันใดไม่มีความหมายสำคัญอยู่ที่ประธาน เรายอมรับทันที ตกลงก็เลยเป็นอีก นี่ก็เขาโคง ๆ เหมือนกัน เราก็กินกันชนตีตะทั้งสองฟาก ยอมด้วยเหตุผลทุกอย่าง สงบเงียบเลย นั้น นี้คำว่าเหตุผลสำคัญนะ เหตุผลเหนือกว่าแล้วจะค้ำไปไหน ชี้แจงให้ทราบทุกแง่ทุกมุมแล้วค้ำไปไหน ต่างคนต่างต้องลงกัน

สองแห่งนี้หนัก พิพิธภัณฑท์ของหลวงปู่ฝั้นเป็นที่หนึ่ง หนักมากเทียว นี่ก็สมเหตุสมผลที่เขาหาประธานมาตั้งแต่วันท่านมรณภาพ ท่านอาจารย์ฝั้นมรณภาพจะสร้างพิพิธภัณฑท์ท่าน หาประธานนี้ ขึ้นต้นก็ขึ้นเราเลย เราก็กินเรอบอกเราไม่เล่นด้วย เราแก่แล้วให้อยู่ตามสภาพเถอะ ให้พากันจัดกันทำกันไป ไปจัดประธานได้ ๔ ปี จัดคนนี่ คนนี้เห็นด้วยคนนั้นเห็นด้วย คนนี้ไม่เห็นด้วย เขากันอีก เขาล้มมองค้ำนี้ไปตั้งองค้ำนั้นเป็นประธาน คนนั้นเห็นด้วย คนนี้ไม่เห็นด้วย ชัดกันได้ ๓ ปีเต็ม ตั้งขึ้นที่ไหนก็ล้ม ๆ สุดท้ายเป็นอุบายของเขาอะไรก็ไม่รู้แหละ เราก็กินทราบได้ คงประชุมกันนั้นแหละ

ปีที่สี่นี้ประชุมคณะกรรมการจะก่อเจดีย์หลวงปู่ฝั้น คณะกรรมการมา ๕ คนเท่านั้นเอง ที่นี้หมดหวังแล้ว ถึงได้รวมหัวกันทั้งทางผู้ว่าด้วย ผู้กำกับการตำรวจด้วย ประชาชนผู้สำคัญ ๆ ที่สกลนครด้วย รวมหัวกันมาหาเรา มีท่านสุวัจน์เป็นประธานมาชี้แจง

อย่างสุดอย่างสิ้น ว่าหมดหนทาง เห็นท่านอาจารย์องค์เดียว ตั้งประธานกรรมการมาไม่รู้กี่ครั้งก็หน ล้มเหลว ๆ ไปหมด คราวนี้มีคนมาประชุมปรึกษากันเรื่องจะก่อเจดีย์นั้นเพียง ๕ คน จึงว่าสิ้นสุดแล้วไม่มีทางแหละ ก็มีแต่ท่านอาจารย์ ผู้ว่าก็มา ผู้กำกับก็มา ประชาชนที่สำคัญ ๆ ก็มา มายกเหตุผลให้เราฟัง มันหมดมันสิ้นแล้ว ๔ ปีแล้ว ปีนี้จะไม่มีการมาประชุมเลย ก็แสดงว่าจะหมดแล้ว ไม่มีทางอาศัยก็ต้องวิ่งมาหาครูบาอาจารย์ แนะ เอาแล้วนะ

ตกลงเราก็พิจารณาเหตุผล เราจึงยอมรับ พอเรารับเท่านั้น เรื่องราวก็ตั้งขึ้นทันทีว่า หลวงตาบัวรับเป็นประธานเรียบร้อยแล้ว ดั่งเข้าไปในกรุงเทพฯ เท่านั้น ทางโน้นถามมา เราก็ยอมรับตามความจริง ที่นี้เรื่องมันก็ขึ้นพริบเลย นั่น เจดีย์ถึงได้สำเร็จ เป็นอย่างนั้นนะ เรื่องหัวหน้าถ้าเขาไม่เคารพไม่ลงใจแล้วเป็นไปไม่ได้นะ ถ้าลงใจแล้วเป็นไปได้อันนั้นแหละ

การพูดนี้พูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่า เรื่องหัวหน้านี้สำคัญ เข้ามาสุดท้ายนี้ก็อีก เราเพียงขอลดหย่อนผ่อนผันลงเท่านั้น เราไม่ได้ปิดหมดนี่นะ เช่น บัญชีที่เปิดไว้รับบริจาคเราก็เปิดไว้ตามเดิม สำหรับเรานั้นขอความผ่อนผันสั้นยาว เราจะขอรับให้ในการเทศนาว่าการในที่ต่าง ๆ เราจะรับให้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น นอกจากนั้นเราจะไม่รับ พอลงไปนายกก็ตั้งข้อกระทัดรัดขึ้นทันที คนก็เลยฮือหมดทั้งประเทศ เราก็ได้แก้ข่าว จะทั่วถึงหรือไม่ทั่วถึงก็ไม่ทราบแหละ ก็บอกว่าเราลดในสิ่งที่ควรลด อันไหนที่เป็นความจำเป็นเป็นภาคพื้นดินงามอยู่แล้วเราไม่ลด เราจะค่อยลดลงแต่การเทศนาว่าการ แม้เช่นนั้นก็ยังฮือ ๆ ขึ้นแล้ว ฟังซิ ทางไหน ๆ ก็ยุ่งกันไปหมดทั้งเมือง แนะเป็นอย่างนั้นนะ

จุดใหญ่จุดรวมชาติไทยของเราคราวนี้ก็มี ทางบ้านเมืองกับทางศาสนา ทั้งสองด้านนี้ พอทางนี้ลดลงเท่านั้นเหมือนหนึ่งว่าตัดขาดไปเลย มันก็เลยยุ่งกันใหญ่ เป็นอย่างนั้นนะ พี่น้องทั้งหลายทราบเสียเรื่องหัวหน้า ถ้าเขาไม่เคารพนับถืออย่างไรก็เป็นไม่ได้ ถ้าเขาเคารพนับถือ ไม่ว่าผู้ใดเป็นได้ทั้งนั้น ความสามารถมีหรือไม่มีเขาต้องพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่เขาจะออกเป็นความพร้อมหน้ากันทุกอย่าง ทั้งฝ่ายค้ำ ทั้งฝ่ายเห็นด้วย ก็ต้องเป็นไปด้วยความคิดความเห็นทุกอย่างเสียก่อนจึงจะแสดงออกมาในส่วนรวม อันนี้เราก็เพียงแหยบเท่านั้นเรื่องราวก็เป็นอย่างนี้จะทำอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามเราก็จะปฏิบัติตามที่พูดนี้ คือจะรับให้เท่าที่จำเป็น ๆ ถ้าไม่จำเป็นนักเราก็ขอผ่านไป ๆ อย่างว่า

นี่ก็จำเป็นที่นี้ ชาติไทยก็เป็นของทุกคน ต้นไม้ต้นหนึ่งกิ่งก้านสาขาดอกใบกว้างขนาดไหน มหาต้นไม้ต้นเดียว ๆ อันนี้ประชาชนมีจำนวนมากเท่าไร หัวหน้านั่นคือต้นไม้ ก็ต้องเกี่ยวโยงเข้ามาหาต้นไม้คือหัวหน้า ๆ เป็นจุดรวมจุดใหญ่จุดจะพาเคลื่อนไหว

ทุกอย่างอยู่กับหัวหน้า ๆ เวลานี้ก็มีอยู่ ๒ ภาค ภาคชาติภาคศาสนา ภาคชาติก็คือทางบ้านเมือง เขาก็ดำเนินทางนั้น ทางศาสนาที่ช่วยสนับสนุนเราก็พาดำเนินไปอย่างนี้ ก็เรียกว่าหัวหน้า เพราะฉะนั้นมันจึงเกี่ยวโยงกันตลอด

สำหรับเราเองเราเมตตาสงสาร แต่ธาตุชั้นธัมมก็อย่างที่ว่านี้ มันไม่ค่อยเอาไหน ให้ละ ๒ วันดี ๓ วันร้ายอยู่อย่างนั้น เราก็ทนเอาเมื่อพอทนได้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลาย ได้ตั้งอกตั้งใจพยุงชาติไทยของเรา คราวนี้เป็นคราวสำคัญมากสำหรับชาติไทยของเรา อย่างไม่รู้จะต้องกลายเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ของชาติไทยโดยตรง ในการช่วยชาติไทย คราวนี้ เพราะเป็นเรื่องที่ผาดโผนโจนทะยานอยู่พอสมควร ฝ่ายลบนั่นแหละผาดโผนมาก ทีนี้ฝ่ายบวกก็รวมหัวกันทั้งประเทศ มันก็ต้องผาดโผนมากไปตาม ๆ กัน เมื่อเป็นเช่นนั้นมันก็ต้องอย่างยี่งที่จะออกเป็นประวัติศาสตร์ได้

ด้วยเหตุนี้เองงานของชาติไทยเราคราวนี้ ซึ่งช่วยชาติเต็มกำลังความสามารถในจำนวนคน ๖๒ ล้านคนนี้ ต่างคนต่างมุ่งหน้ามุ่งตาที่จะช่วยชาติของตน แล้วก็ต่างคนต่างอุตสาหะพยายามตามความจำเป็นของเรา เพราะงานคราวนี้จะเป็นงานประวัติศาสตร์โดยตรง ยังไงต้องออกเป็นประวัติศาสตร์ การได้เป็นประวัติศาสตร์เราก็ควรจะให้มีหลักเป็นที่ระลึก แห่งการออกสนามรบกับความจนของเราบ้างพอสมควร อย่างทองคำที่เคยพูดแล้วนั้นแหละ วันนี้อ่าให้พูดซ้ำอีกเถอะ ดังที่เคยพูดแล้ว นี้แหละเป็นเครื่องหมายแห่งประวัติศาสตร์แห่งเมืองไทยของเราที่กู้ชาติขึ้นมา ด้วยความรักชาติด้วยความอุตสาหะพยายามของพี่น้องชาวไทยเรา ผลเป็นขึ้นมาอย่างนี้ ให้ได้เห็นจุดนั้นนะ จุดที่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบมาแล้วนั้น ผลเป็นอย่างนี้ แล้วจะเป็นที่อบอุ่น เพราะได้พิจารณาทุกอย่างแล้วก่อนที่จะนำมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ได้พิจารณาได้ไปดูทุกอย่างดังที่เคยพูดแล้ว

จึงว่าขอให้เชื่อนะ เราเป็นผู้ไปดูเอง มาเตือนพี่น้องทั้งหลายเพื่อพยุงชาติไทยของเรา ซึ่งเวลานี้กำลังอ่อนมากเฉพะอย่างยิ่งคือทองคำ ให้พยุงจุดสำคัญนี้ขึ้นให้ตั้งลำได้ ต่อจากนั้นกิ่งก้านสาขาที่จะค่อยกระจายไปเอง ความชุ่มเย็นทั่วประเทศไทยของเราจะค่อยเป็นไป ๆ ด้วยความรักชาติ ความสามัคคี ความเสียสละของพวกเรานี้ละ นอกจากนี่ไม่มี เราอย่าไปหวังพึ่งอะไรนะ เราชักตัวของเรา มีอะไรมาเราต้องเอาตัวของเราเป็นประกัน ตายก็ตายไม่ตายก็ให้ได้ชัยชนะ ผ่านไปด้วยความปลอดภัย เอา ตายก็ยอมตาย นี่ก็เหมือนกันชาติไทยของเรา ความล้มจมเป็นเหมือนกับมหาภัยที่จะทำชาติไทยของเราให้จมให้ตายกันทั้งเมือง นี่แสดงว่าเป็นงานอันใหญ่หลวงมาก ทีนี้ชาติไทยของเราเรียกว่าเป็นอวัยวะของทุกคน เราก็ต้องต่อสู้กับข้าศึกศัตรู คือความจนทั้งหลายซึ่งเป็นมหาภัย ให้รอดพ้นไปได้ด้วยกำลังวังชา ความรักชาติ ความเสียสละ ความสามัคคี

ของเราให้พร้อมหน้าพร้อมตากัน เอาให้เต็มเหนี่ยว ให้พุ่งขึ้นไปได้ แล้วเมืองไทยของเราจะชุ่มเย็นชั่วทั่วหน้ากัน ให้จำคำนี้ให้ดี

ถ้าแยกสามัคคีไม่ได้นะ แยกทันทีเลย ความสามัคคีนี้ไม่ว่าชั้นใด ๆ ต้องอาศัยความร่วมมือกัน อย่างคนเรานี้ ดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ ไม่ได้มาผสมกันให้มีเจ้าของผู้รับผิดชอบ คือจิตเข้าไปแฝงอยู่ในนั้นแล้ว จะเรียกว่าคนว่าสัตว์ไม่ได้เลย ดิน น้ำ ลม ไฟ มันมีอยู่ดั้งเดิม เรียกสัตว์เรียกบุคคลได้อย่างไร ไม่มีใครเรียก แต่พอ ดิน น้ำ ลม ไฟ รวมกันแล้ว มีจิตเข้าไปเป็นเจ้าของเป็นผู้รับผิดชอบแล้ว ก็เรียกสัตว์ได้ เรียกว่าบุคคลได้ อันนี้เมืองไทยของเราก็ต้องอาศัยความร่วมมือสามัคคีกัน ถ้าแยกไม่ได้นะ ร่างกายของเราเจ็บส่วนปวดส่วนไหน เจ็บท้องปวดศีรษะ วันนั้นคนนั้นจะไม่สบายทั้งวัน.ถ้าอวัยวะสมบูรณ์แล้ว อยู่ไหนอยู่ใดสบายไปหมด นี่อวัยวะของชาติไทยเราถ้าบกพร่อง ด้วยความไม่สามัคคีกันหรือด้วยความแตกแยกไปต่าง ๆ นานา ความเห็นไปคนละทิศละทางนี้ แสดงว่าโรคภัยได้เข้าแล้วในประเทศไทยเรา ประเทศไทยเรามีวันจะจมแน่นอน

ถ้าไม่ต้องการ หาหุยกหาหา ได้แก่ความร่วมมือเพียง ความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมาพุง ถ้าอันนี้มาพุงแล้วชาติไทยของเราจะคืน เอ้า.เสียสละ เหมือนว่าวางยาลงไป หยอดยาลงไป ๆ หมอก็คือเราเป็นผู้รักษาบ้านเมืองของเราเอง ยาก็คืออุบายวิธีการของพวกเรา ที่จะพุงกันด้วยวิธีการใดให้ต่างคนต่างช่วยกัน เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ยาหยอดลงไปคือ ความเสียสละของเรา มีมากมีน้อยเสียสละตามกำลังของเรา แล้วคนไข้คือชาติไทยของเราทั้งชาติจะฟื้นตัวขึ้นมา ๆ สุดท้ายก็แน่นอนหมั่นคงเหมือนกับชาติอื่น ๆ ที่ชาติ ที่เขามั่นคงทั้งหลายนั้นแหละ เพราะอำนาจแห่งความสามัคคี จึงพากันรักความสามัคคีให้มากนะ ให้รักกัน

คนไทยเราประหนึ่งว่าเป็นอวัยวะเดียวกัน อย่าดูถูกเหยียดหยามว่าคนสกุลนั้น คนสกุลนี้ คนบ้านนั้น คนเมืองนี้ อำเภอนั้น จังหวัดนี้ คนภาคนี้ คนภาคนี้ ภาคไหนก็คือคนไทยด้วยกัน ทั่วประเทศไทย เกิดมาด้วยอำนาจแห่งบุญแห่งกรรม ไม่มีใครตกแต่งได้ เกิดขึ้นมาด้วยอำนาจแห่งบุญแห่งกรรมมาเป็นมนุษย์ด้วยกันแล้วให้รักกัน อย่าถือสีถือสา อย่าดูถูกเหยียดหยามกันซึ่งเป็นภัยอย่างร้ายแรง การดูถูกกันนี้เป็นความเสียหายมาก กระเทือนจิตใจของผู้ที่ถูกดูถูก ถูกต่ำถูกแข่ง ให้พากันจำเอาคำนี้นะ แม้แต่สัตว์ไปดูถูกไปเหยียดไปตีเขาเขายังไม่พอใจ มนุษย์ทั้งคนฉลาดกว่าสัตว์ทำไมจะไม่มีแก่ใจ ต้องมีจนได้ เพราะฉะนั้นการดูถูกเหยียดหยามกันนี้จึงเป็นความเสียหายอย่างร้ายแรง

ใครยกตนขึ้นว่าเก่งกว่ามนุษย์มนา ไปดูถูกมนุษย์ทั้งหลาย คนนั้นละคือมหาภัยต่อชาติ ด้วยเหตุนี้เองคนประเภทนั้นจึงอย่าให้มีในเมืองไทยของเรา ให้มีความรักกัน มี

ความให้อภัยซึ่งกันและกัน อย่าถือสีถือสากันอย่าง่ายตาย เช่น การขับรถขับรา ดังที่เคยพูดแล้ว ตูกัน ไม่จำเป็นจะต้องเปิดไฟแดงจ่อหน้ากันละ ทางโน้นก็มา ทางนี้ก็มา ความจำเป็นที่ควรจะหลีกเลี่ยงทางไหนก็ให้ทางกันไป ธรรมดาเราไปต้องหลีกเลี่ยงซ้าย ถ้าทางซ้ายไม่มีรถเล็ก รถเล็กเขาไว้สำหรับข้างถนน ๆ เมื่อไม่มี เราเห็นแล้วเราก็หลีกเลี่ยงให้เขามาได้ บางทีเขาก็รอ ๆ รอจังหวะของเราข้างหน้า พอเราเปิดโอกาสทางให้เขาเขาก็ฝั่งมาเลย เขาก็แข่งมาเลย ๆ นี่ต่างคนต่างให้ทางกัน ให้อภัยกัน

อย่าไปถือกฎถือเกณฑ์ว่า ข้าถูกแกผิดอย่างนั้น นี่แหละตัวทิฐิมานะ อาศัยคำว่าถูกนั้นละ จะกลายเป็นความผิดขึ้นมา จากความถูกของตนด้วยทิฐิมานะนั้นแหละ นี่เสียได้นะ ถ้าต่างคนต่างเห็นว่าสมควรที่จะหลีกเลี่ยงให้กัน ทางโน้นควรจะแข่งก็ให้แข่งมา ทางนี้หลีกเลี่ยงให้ นี่เรียกว่าต่างคนต่างถูกไม่มีใครผิด กฎหมายยังมาถูกคนหนึ่งไปผิดคนหนึ่ง แล้วก็มากกระทบกระเทือนกันจนได้ ถ้าเอาทิฐิมานะ เอากฎหมายออกมาอวด ถ้าเอาธรรมออกมาอวดแล้วไม่เป็นไร ธรรมออกมาอวด ทางโน้นเขาก็รอ สมมุติว่า เขามาเขา รอจะแข่งรถคันหน้า เรามีทางที่จะให้เขาอยู่ เราก็แยกทางเขาก็มองเห็นปั๊บ เขาก็พุ่งออกมา เขาก็แข่ง ไม่ต้องเสียเวล่ำเวลา และมีน้ำใจต่อกัน เรามีน้ำใจต่อเขา เขาต้องมีน้ำใจต่อเรา นี่ละสำคัญ

ถ้าเราแข่งเขาก็เป็น จิตของคนเป็นอย่างนั้นละ ถ้าต่างคนต่างอ่อนหมายถึงว่าเป็นธรรมนะ คำว่าอ่อนต่อกันเรียกว่าธรรม แข็งต่อกันเรียกว่ากิเลส เป็นเปรตเป็นผีกัดกันได้ทันที ข้างถนนบนถนนไม่สำคัญ กัดกันได้หมด เก่งกว่าหมานะ หมามันยังมีช่องมีทางเข้าบ้านมันมันกัด ถ้าออกจากบ้านไปแล้วมันไม่กัด อันนี้มันกัดได้ถนนหนทาง ทิฐิมานะของมนุษย์สูงกว่าสัตว์นะ ให้ระวัง.เอาธรรมเข้าไประงับ ให้เห็นแก่ใจซึ่งกันและกันนะ อันนี้ถูกต้อง เราอย่าถือแต่กฎหมาย กฎหมายใครก็ทราบด้วยกันแล้ว กฎหมายท่านว่ายังไง ทางไหนทางถูกทางไหนทางผิด คนที่มาทางถูกย่อมมีอำนาจมากกว่าคนที่มาทางผิด คนที่ผิดนะ คนนั้นทางของเขาที่เขาจะมาเราก็รู้ว่าเขาถูกอยู่แล้ว ทีนี้เราจะไปเราก็ต้องระวัง ถ้าทางเราระวังเขาให้ทางปั๊บ ทีนี้เราก็ไปได้สบาย ก็จบกันว่าถูกกันทั้งสองคนไปได้ราบรื่นดีงาม นี่ละความให้อภัยกัน ให้พี่น้องทั้งหลายนำไปปฏิบัติทั่วประเทศ ไทย อย่าเห็นแก่ตัว เห็นแก่พวกของตัวเอง

การดูถูกเหยียดหยามกันนี้เป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อชาตินะ คำนี้จำให้ตีทุกคน ใครจะเกิดที่ไหน ๆ เราตกแต่งเกิดเองไม่ได้ เกิดที่ไหนก็เป็นกรรมของสัตว์ ๆ ใครเกิดที่ไหนก็เป็นตัวของตัว เป็นคนของคน เป็นคนบ้านนั้นเมืองนี้ ตั้งชื่อกันไว้บ้านนั้นเมืองนี้ก็คือคนนั้นแหละ ดีชั่วอยู่กับคน ไม่ได้อยู่กับที่ บ้านที่เรือนสถานที่ อยู่กับคน ถ้าคนดีแล้วอยู่ที่ไหนดีด้วยทั้งหมด ไม่ว่าจะอยู่บ้านนอกในเมือง อยู่ในตมในไถ นอกตมนอกไถ

ดีได้ทั้งนั้น อยู่ในตุ้มในไหคืออย่างไร เด็กเล่นน้ำในไหเข้าใจไหม มันก็สนุกของมันอยู่ในไห อยู่นอกไหมันก็สนุก นี่ละถ้าดีแล้วอยู่ไหนก็ดีหมด คนนะสำคัญพาให้ดี อย่าไปถือกฎถือเกณฑ์จนเกินเหตุเกินผลทำลายกันได้นะ การดูถูกเหยียดหยามอย่านำมาใช้ในเมืองไทยของเรา ซึ่งเป็นเมืองพุทธ พระพุทธเจ้าให้ความเสมอภาคไปหมด นี่ละหลักธรรมให้ความเสมอภาค

เราเป็นลูกชาวพุทธให้ความเสมอภาคในความเป็นมนุษย์ สัตว์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกัน แล้วให้อภัยกัน สำคัญให้อภัยนะ อย่าไปถือสีถือสากันอย่างง่ายตาย อย่าดูถูกเหยียดหยามกัน อันนี้เป็นธรรมสำคัญมาก อย่าไปดูถูก แม้แต่ไปชี้หน้าเด็ก เด็กยังร้องไห้ แล้วผู้ใหญ่ดูถูกกันมันยิ่งหนักกว่าเด็กนะ ยานำมาใช้ เราเป็นลูกชาวพุทธให้อภัยกัน ผิดถูกประการใดแนะนำกันด้วยเหตุด้วยผลนั้นถูกต้องดีงาม เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้แหละ จะให้พร

เมื่อวานทองคำไม่ได้เลย ดอลลาร์ได้ ๒๐ ดอลลาร์ รวมยอดทองคำทั้งหมดที่เราได้คราวนี้นั้น ๔,๗๑๘ กิโลกรัม

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com